

Η ΠΛΑΝΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Πολλοί αδελφοί μας, έχουν πλανηθῆ εἴτε ἀπό ἄγνοια, εἴτε ἀπό ἀδιαφορία, ἐγκατέλειψαν τὴν ὀρθὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀκολούθησαν διδασκαλίας πεπλανημένας καὶ ἀπέκοψαν τοὺς ἑαυτοὺς των ἀπὸ τὴν <Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν>. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτοὶ ποὺ βρίσκονται στὴν πλάνη, καὶ εἶναι ἀποκομμένοι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, στή πλάνη βρίσκονται καὶ ὅσοι παραμένουν στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ εἶναι ἀποκομμένοι λόγω τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ Ἀπ. Ἰωάννης γράφει.< Ἐάν εἴπομεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν>(Α. Ἰωαν. α 8). Τὰ λόγια τοῦ Ἰωάννου εἶναι ξεκάθαρα, στή πλάνη δὲν εἶναι μόνον ὁ αἰρετικὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ ὀρθόδοξος ποὺ ζεῖ στὴν ἁμαρτία. Πρόκειται γιὰ πλάνη, ποὺ δὲν ἀναφέρεται σέ θέματα πίστεως, ἀλλὰ σέ θέματα ζωῆς, πλάνη ποὺ δὲν ἐξαπατᾷ τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἔχει θύμα τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν μας. Πλανᾶμε τὸν ἑαυτὸν μας ὅσοι ἔμμεσα ἢ ἄμεσα λέμε ὅτι δὲν ἔχομε ἁμαρτίες.

Πόσοι χριστιανοὶ ποὺ φρησκεύουν, ποὺ ἔχουν κάποια σχέση καὶ ἐπαφή μὲ τὴν Ἐκκλησίαν, ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι πιστεύουν στό Θεό, ὅταν τοὺς ὁμιλοῦμε γιὰ μετάνοια καὶ ἐξομολόγησιν ἰσχυρίζονται-- Γιατί νά πάω νά ἐξομολογηθῶ; Εἰγὼ δὲν ἔχω ἁμαρτίες!

- Εἶμαι ὁ καλύτερος ἄνθρωπος. Μακάρι νά ἦσαν ὅλοι σάν καὶ μένα!
- Παπούλη, ἦρθα νά μοῦ διαβάσεις μιὰ εὐχή! Γιὰ ἁμαρτήματα ποὺ μέρωτᾶς ἐγὼ δὲν ἔχω. Τί ἁμαρτήματα νάχω; οὔτε ἔκλεψα, οὔτε σκότωσα, οὔτε ἀτίμασα!.

Αὐτές εἶναι μερικὲς ἀπὸ τίς ἀπαντήσεις ποὺ συνήθως δίνουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ νομίζουν πὼς δὲν ἔχουν ἁμαρτίες, καὶ ἐπομένως δὲν χρειάζονται νά μετανοήσουν, νά ἐξομολογηθῶν. Ἀλλὰ ποῦ ὀφείλεται αὐτὴ ἡ ψευδαίσθησις; ποὺ ὀφείλεται αὐτὴ ἡ πλάνη; Τὰ αἷτια τῆς εἶναι πολὺ βαθύτερα.

Ο εγωισμός του ανθρώπου, είναι μία αιτία που ο άνθρωπος απέχει από τη μετάνοια. Έχει την ψευδαίσθηση, ότι όλοι οι άλλοι είναι αμαρτωλοί και ένοχοι, και αυτός είναι δίκαιος. Το ίδιο δεν έκανε και ο Φαρισαίος της παραβολής όταν έλεγε <Οὐκ εἰμί ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἀδικοὶ, μοιχοί...> (Λουκ. 18¹¹). Ο εγωισμός είναι ένα μεγάλο εμπόδιο για να δεῖ κανείς τον εαυτόν του όπως πραγματικά είναι.

Μία άλλη αιτία, είναι ἡ ἔλειψη αὐτογνωσίας. Ἄν δοῦμε μιά σταγόνα νερό με γυμνό μάτι, τὴν βλέπουμε ὀλοκάθαρα, ἀλλὰ ἂν τὴν βάλομε κάτω ἀπὸ τὸ μικροσκόπιο, τότε θὰ μείνουμε κατάπληκτοι ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν μικροβίων πού θὰ πλέουν στὴν ἐπιφάνειά της. Αὐτὸ τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ με τὸν εαυτό μας, ἂν θελήσουμε νὰ τὸν δοῦμε με τὸ μικροσκόπιο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τότε θὰ ἀντιληφθοῦμε πόσο ἔνοχοι εἴμεθα.

Μία ἄλλη αιτία είναι ἡ ἄγνοια πού ἔχομε γιὰ τὴν ἁμαρτία, οἱ περισσότεροι παίζουμε με τὴν ἁμαρτία, διότι δὲν γνωρίζουμε τίς συνέπειες πού ἔχει. Χωρίζουμε τίς ἁμαρτίες σὲ μικρὲς καὶ μεγάλες, καὶ νομίζουμε πὼς μιά μικρὴ ἁμαρτία εἶναι ἀκίνδυνη. Ξεχνοῦμε πὼς μιά σταγόνα δηλητήριο εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ μᾶς θανατώσει. Κάθε ἁμαρτία περιέχει τὸν θάνατο λέγει ὁ Παῦλος. <Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος> (Ρωμ.6²³). Ο Ἄπ. Ιωάννης γράφει <Εάν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος ἵνα ἀφεῖ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρισις ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας> (Α.Ιωαν.α9).

Ἡ ἐξομολόγησις εἶναι ἀπαραίτητη, γιὰ νὰ ὀλοκληρωθεῖ ἡ μετάνοια, γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ αμαρτωλός. Δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ ἀναγνωρίσει κανεὶς τὴν αμαρτωλότητά του, χρειάζεται καὶ ὁ καθαρισμὸς τῆς ἁμαρτίας καὶ αὐτὸ γίνεται με τὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Ἡ ἐξομολόγησις δὲν γίνεται ἐνώπιον τῆς εἰκόνης ὅπως πολλοὶ ἰσχυρίζονται, αὐτὸ εἶναι ὑπεκφυγή, ὁ ἄρρωστος δὲν θεραπεύεται με τὴν φωτογραφία τοῦ Ἰατροῦ, ἀλλὰ με τὸν ἴδιο τὸν Ἰατρό. Αὐτὸ ἰσχύει καὶ με τὴν ἐξομολόγησις πύ πρέπει νὰ γίνεται ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ ὅπως ὀρίζει ὁ Χριστός. Τότε μονάχα ὁ αμαρτωλός ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ του, καθαίρεται, ἀγιάζεται, σώζεται.